

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ ΧΑΛΒΑΤΖΗ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΧΑΛΒΑΤΖΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α'.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΧΑΛΒΑΤΖΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

11/11/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΧΑΛΒΑΤΖΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

14/01/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΧΑΛΒΑΤΖΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΧΑΛΒΑΤΖΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ, του 4ου Δ.Σ. Αλεξάνδρειας, της Α' τάξης, παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Γλώσσα, Ενότητα 2η: «Η παρέα», Κεφάλαιο 6ο: «Ο κύριος με το καπέλο», Βιβλίο Μαθητή Γλώσσας Α' Δημοτικού, Τεύχος Α', σελ. 32-33. 2η Διδασκαλία: Μελέτη του Περιβάλλοντος, Ενότητα: «Οι ανάγκες του ανθρώπου», Ενότητα 2: Γνωρίζω το σώμα μου, Κεφάλαιο 1: «Γνωρίζω το σώμα μου», Βιβλίο Μαθητή Μελέτης του Περιβάλλοντος Α' Δημοτικού, σελ. 81-84. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικρο-ομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Η προετοιμασία της εκπαιδευτικού, όπως αναδεικνύεται και στις δύο διδασκαλίες, συνιστά πρότυπο συστηματικού,

πολυεπίπεδου και επιστημονικά θεμελιωμένου διδακτικού σχεδιασμού. Καταρχάς, και στις δύο περιπτώσεις διαπιστώνεται ρητή, συνειδητή και λειτουργική ένταξη στο θεσμικό πλαίσιο (Α.Π.Σ. και Δ.Ε.Π.Π.Σ.), γεγονός που καταδεικνύει ότι η εκπαιδευτικός δεν λειτουργεί εμπειρικά, αλλά σχεδιάζει με βάση τους θεσμοθετημένους μαθησιακούς στόχους. Η ευθυγράμμιση αυτή δεν είναι τυπική, αλλά ουσιαστική, καθώς οι στόχοι, οι δραστηριότητες και οι αξιολογικές διαδικασίες εμφανίζονται πλήρως συνεκτικές. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός προβαίνει σε έναν σαφώς δομημένο σχεδιασμό, ο οποίος αποτυπώνεται τόσο στη διατύπωση των διδακτικών στόχων όσο και στη λογική ακολουθία των διδακτικών φάσεων. Οι στόχοι είναι πολυεπίπεδοι και καλύπτουν: • γνωστικές δεξιότητες χαμηλότερου και ανώτερου επιπέδου (αναγνώριση, κατανόηση, ανάλυση, σύνθεση), • γλωσσικές δεξιότητες (ανάγνωση, γραφή, παραγωγή προφορικού λόγου), • μεταγλωσσικές δεξιότητες (διάκριση φωνηέντων/συμφώνων, συνειδητοποίηση γραφημικών-φωνημικών αντιστοιχιών), • κοινωνικο-συναισθηματικές δεξιότητες (συνεργασία, συμμετοχή). Η στοχοθεσία είναι απολύτως ευθυγραμμισμένη με τα σύγχρονα πορίσματα της έρευνας στον τομέα του πρώιμου γραμματισμού, ιδίως ως προς: • την καλλιέργεια της φωνολογικής επίγνωσης, • τη σταδιακή μετάβαση από την αναγνώριση φθόγγων στη σύνθεση συλλαβών και λέξεων, • την παράλληλη ανάπτυξη αποκωδικοποίησης και κατανόησης. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η σαφής ένταξη της διδασκαλίας σε μία δομημένη διδακτική ακολουθία τεσσάρων σταδίων (προσανατολισμός – οικοδόμηση γνώσης – εμπέδωση – επέκταση). Η συγκεκριμένη δομή παραπέμπει σε θεωρητικά σχήματα όπως: • η σκαλωσιά μάθησης (scaffolding), • η ζώνη επικείμενης ανάπτυξης (Vygotsky), • η σπειροειδής οργάνωση της γνώσης (Bruner). Επιπλέον, η επιλογή και αξιοποίηση των διδακτικών μέσων είναι εξαιρετικά προσεγμένη και παιδαγωγικά τεκμηριωμένη. Η εκπαιδευτικός ενσωματώνει: • ψηφιακά μέσα (ηλεκτρονικό βιβλίο, βίντεο, διαδραστικά παιχνίδια), • έντυπο υλικό (βιβλίο μαθητή, φύλλα εργασίας), • χειραπτικά μέσα (πλαστελίνη), • οπτικά ερεθίσματα (καρτέλες, εικόνες). Η πολυτροπικότητα αυτή ανταποκρίνεται στις αρχές της πολυαισθητηριακής μάθησης και της θεωρίας των πολλαπλών νοημοσυνών του Gardner, επιτρέποντας την ενεργοποίηση διαφορετικών καναλιών πρόσληψης της γνώσης. Ιδιαίτερη μνεία αξίζει στη συστηματική πρόβλεψη διαφοροποίησης, τόσο στο επίπεδο του σχεδιασμού (διαφοροποιημένα φύλλα εργασίας, διαφοροποίηση στόχων) όσο και στο επίπεδο της υλοποίησης (εξατομικευμένη υποστήριξη μαθητών με ιδιαίτερες ανάγκες). Συνολικά, η προετοιμασία της 1ης διδασκαλίας δεν περιορίζεται σε έναν τυπικό σχεδιασμό, αλλά συνιστά πλήρως ανεπτυγμένο παιδαγωγικό σχέδιο με σαφή θεωρητική τεκμηρίωση και λειτουργική συνοχή. Η προετοιμασία της 2ης διδασκαλίας διακρίνεται για τη συστηματικότητα, τη στοχοθεσία πολλαπλών επιπέδων και τη λειτουργική συνοχή μεταξύ στόχων, μέσων και δραστηριοτήτων. Κατά τη 2η διδασκαλία παρατηρήθηκαν: 1) Στοχοθεσία (γνωστική, κοινωνική, επικοινωνιακή) Οι διδακτικοί στόχοι δεν περιορίζονται σε απλή αναπαραγωγή γνώσεων αλλά επεκτείνονται: • στη γνωστική αναγνώριση και ονοματοδοσία των μερών του σώματος («αναγνωρίζουν και ονομάζουν μέρη σώματος»), • στην εννοιολογική κατανόηση της λειτουργικότητας τους, • στην ανάπτυξη επικοινωνιακών δεξιοτήτων («καλλιέργεια προφορικού λόγου», «συνεργασία»), • στην κοινωνική μάθηση μέσω συνεργασίας • και στην ανάπτυξη συναισθηματικών/κοινωνικών στόχων («γλώσσα σώματος», κατανόηση συναισθημάτων). Η πολυδιάστατη αυτή στοχοθεσία συνάδει με σύγχρονες προσεγγίσεις ολιστικής εκπαίδευσης και με την επεκταμένη μορφή της ταξινόμιας του Bloom (γνωστικό + συναισθηματικό πεδίο). 2) Δομή και διδακτική αλληλουχία Η διάρθρωση σε τέσσερα διακριτά στάδια (προσανατολισμός – οικοδόμηση γνώσης – εμπέδωση – επέκταση): • τεκμηριώνει σαφή γνώση της διδακτικής μεθοδολογίας της σταδιακής οικοδόμησης της γνώσης, • ενισχύει τη γνωστική κλιμάκωση, • εξασφαλίζει τη μετάβαση από την προϋπάρχουσα γνώση στη νέα γνώση. Η επιλογή του τραγουδιού ως αφόρμηση λειτουργεί ως ενεργοποίηση προϋπαρχουσών αναπαραστάσεων, στοιχείο κλειδί στη θεωρία του εποικοδομισμού. 3) Πρόβλεψη διαφοροποίησης Ιδιαίτερα σημαντική είναι η πρόβλεψη: • διαφοροποιημένων φύλλων εργασίας, • προσαρμογής στόχων για μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες, • εξατομικευμένης υποστήριξης. Η πρακτική αυτή αντανάκλα ουσιαστική εφαρμογή της Διαφοροποιημένης Διδασκαλίας, όχι σε θεωρητικό επίπεδο αλλά σε επίπεδο σχεδιασμού. 4) Διδακτικά μέσα και πολυτροπικότητα Η χρήση: • πολυτροπικών υλικών (τραγούδι, εικόνες, βίντεο, κάρτες, πλαστελίνη), • ΤΠΕ, • βιωματικών δραστηριοτήτων • ενισχύει την πολυαισθητηριακή μάθηση, • ανταποκρίνεται σε διαφορετικά μαθησιακά στυλ(οπτικό, κιναισθητικό, ακουστικό), • αυξάνει το ενδιαφέρον και τη συμμετοχή. Η χρήση πλαστελίνης, καρτών και ΤΠΕ αποδεικνύει συνειδητή ενσωμάτωση της ενσώματης μάθησης. Συνολικά, η προετοιμασία της εκπαιδευτικού χαρακτηρίζεται από πληρότητα, επιστημονική εγκυρότητα και βαθιά παιδαγωγική επίγνωση, στοιχείο που τεκμηριώνει πλήρως τον χαρακτηρισμό εξαιρετική. Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών(για μέλη ΕΕΠ): α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η εκπαιδευτικός αποδεικνύει συστηματικά, και στις δύο διδασκαλίες, υψηλό επίπεδο ετοιμότητας ως προς το γνωστικό αντικείμενο, τόσο σε επίπεδο επιστημονικής γνώσης όσο και σε επίπεδο διδακτικού μετασχηματισμού. Κατά την 1η διδασκαλία, η διδασκαλία του γράμματος «κ» προσεγγίζεται όχι ως μεμονωμένη πληροφορία, αλλά ως πολυδιάστατο γλωσσικό φαινόμενο. Συγκεκριμένα: • Αναδεικνύεται η φωνημική διάσταση (ήχος του /κ/), • η γραφημική αναπαράσταση («Κ,κ»), • η συλλαβική λειτουργία (κα, κε, κι, κο), • η λεξιλογική ενσωμάτωση (λέξεις με «κ»), • η μορφοσυντακτική χρήση (σύνδεσμος «και»). Η προσέγγιση αυτή ανταποκρίνεται σε σύγχρονα μοντέλα

διδασκαλίας της ανάγνωσης και γραφής, τα οποία προκρίνουν τη συνδυαστική ανάπτυξη φωνολογικών, ορθογραφικών και σημασιολογικών δεξιοτήτων. Ιδιαίτερα σημαντική είναι: • η συστηματική εργασία πάνω στην ανάλυση και σύνθεση συλλαβών, • η σύνδεση της νέας γνώσης με ήδη κατακτημένα φωνήεντα, • η ένταξη της λέξης «και» ως ολιστικής μονάδας υψηλής συχνότητας, πρακτική που ενισχύει την ευχέρεια ανάγνωσης. Η χρήση μεταφορών («φωνάζει – σιωπηλό») συνιστά παράδειγμα διδακτικής μεταγλώσσας προσαρμοσμένης στο αναπτυξιακό επίπεδο των μαθητών, διευκολύνοντας την εννοιολογική κατανόηση. Επιπλέον, η εκπαιδευτικός ενσωματώνει στοιχεία: • κατανόησης κειμένου, • αναγνώρισης δομικών στοιχείων (τίτλος, σημεία στίξης), • ανάπτυξης προφορικού λόγου. Η συνολική εικόνα καταδεικνύει βαθιά κατανόηση τόσο του αντικειμένου όσο και των μηχανισμών πρώτης γραφής και ανάγνωσης των μαθητών της Α' Δημοτικού. Κατά τη 2η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός: • παρουσιάζει επιστημονικά ορθό περιεχόμενο (μέρη σώματος, λειτουργίες, γλώσσα σώματος), • προχωρά από το απλό στο σύνθετο (τραγούδι ☐ αναγνώριση ☐ λειτουργία ☐ συμβολισμός), • εισάγει προ-επιστημονικές έννοιες κατάλληλες για Α' Δημοτικού. Σημαντικό τεκμήριο: Η μετάβαση από: • αναγνώριση μερών σώματος σε • ερμηνεία μη λεκτικής επικοινωνίας (συναισθήματα μέσω σώματος) ☐ δείχνει εννοιολογική εμβάθυνση και όχι επιφανειακή γνώση. Επιστημονική διάσταση: Ενσωματώνεται στοιχείο από: • Μη λεκτική επικοινωνία • βασικές αρχές κοινωνικοσυναισθηματικής μάθησης (SEL) Η έννοια της μη λεκτικής επικοινωνίας εισάγεται με απλό, κατανοητό και βιωματικό τρόπο (εικόνες συναισθημάτων), γεγονός που αποδεικνύει ικανότητα παιδαγωγικής απλοποίησης σύνθετων εννοιών. Η εκπαιδευτικός παρουσιάζει εξαιρετικά υψηλό επίπεδο γνωστικής και διδακτικής επάρκειας, με πλήρη κατανόηση τόσο του αντικειμένου όσο και των μηχανισμών μάθησης. Συνεπώς, η εκπαιδευτικός δεν κατέχει απλώς το γνωστικό αντικείμενο, αλλά το μετασχηματίζει αποτελεσματικά σε μαθησιακή εμπειρία, στοιχείο που δικαιολογεί τον χαρακτηρισμό εξαιρετική. β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η διδακτική μεθοδολογία της εκπαιδευτικού, όπως αναδεικνύεται και στις δύο διδασκαλίες, αποτελεί ένα συνεκτικό, ευέλικτο και πολυεπίπεδο παιδαγωγικό σύστημα που ευθυγραμμίζεται με τις σύγχρονες θεωρίες μάθησης. Κατά την 1η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός αξιοποιεί ένα πλούσιο ρεπερτόριο διδακτικών πρακτικών: 1. Εποικοδομητική προσέγγιση Η μάθηση οικοδομείται πάνω στις προϋπάρχουσες γνώσεις των μαθητών μέσω: • εκμάτευσης ιδεών από την εικόνα, • σύνδεσης με γνωστές λέξεις. 2. Ενεργητική και βιωματική μάθηση Οι μαθητές δεν είναι παθητικοί δέκτες αλλά ενεργοί συνδιαμορφωτές της γνώσης μέσω: • παραγωγής λόγου, • δημιουργικών δραστηριοτήτων (ζωγραφική, παιχνίδι), • συμμετοχής σε διαδραστικές ασκήσεις. 3. Πολυαισθητηριακή διδασκαλία Η ταυτόχρονη ενεργοποίηση: • οπτικού, • ακουστικού, • κιναισθητικού καναλιού, ενισχύει σημαντικά τη συγκράτηση και κατανόηση της πληροφορίας. 4. Συνεργατική μάθηση Η εργασία σε ζευγάρια και ομάδες ενισχύει: • την κοινωνική αλληλεπίδραση, • τη γλωσσική ανάπτυξη, • τη διαπραγμάτευση νοήματος. 5. Διαφοροποιημένη διδασκαλία Η διαφοροποίηση δεν παραμένει σε επίπεδο διακήρυξης αλλά εφαρμόζεται ουσιαστικά: • με προσαρμογή δραστηριοτήτων, • με εξατομικευμένη παρέμβαση, • με διαφοροποιημένα φύλλα εργασίας. Η περιγραφή της παρέμβασης στους δύο μαθητές με ιδιαίτερες ανάγκες αποτελεί ιδιαίτερα ισχυρό τεκμήριο εφαρμοσμένης συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. 6. Σπειροειδής ενίσχυση της γνώσης Η επαναφορά του γράμματος «κ» σε διαφορετικά συμφραζόμενα (κείμενο, τραγούδι, παιχνίδι) ενισχύει τη σταδιακή εδραίωση. Συνολικά, η διδακτική πρακτική χαρακτηρίζεται από πολυμορφία, ευελιξία και υψηλή παιδαγωγική επάρκεια. Κατά τη 2η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός αξιοποιεί την: 1. Μαθητοκεντρική προσέγγιση Οι μαθητές: • συμμετέχουν ενεργά, ανακαλύπτουν, εκφράζονται μέσα από ερωτήσεις, παιχνίδι, κατασκευές, • οικοδομούν τη γνώση μέσω εμπειρίας. Η γνώση δεν μεταδίδεται αλλά οικοδομείται μέσω δράσης και αλληλεπίδρασης. (Εποικοδομισμός) 2. Βιωματική και παιγνιώδη μάθηση • χρήση τραγουδιού και κίνησης • παιχνίδι με κάρτες συναισθημάτων, παιχνίδι ρόλων Ενισχύεται η ενσώματη μάθηση (embodied learning). 3. Συνεργατική μάθηση Η εργασία σε ζευγάρια: • ενισχύει τη διαπροσωπική αλληλεπίδραση, • υποστηρίζει τη μάθηση μέσω κοινωνικής διαμεσολάβησης. Ως αποτέλεσμα, η ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων (Vygotsky – ΖΕΑ) 4. Πολυτροπικότητα Συνδυάζονται: • λόγος • εικόνα • κίνηση • αφή (πλαστελίνη) Η ταυτόχρονη ενεργοποίηση οπτικών, ακουστικών, κιναισθητικών καναλιών ενισχύει τη συγκράτηση της γνώσης και μειώνει τα εμπόδια μάθησης. 5. Διαφοροποιημένη διδασκαλία στην πράξη • διαφοροποιημένα φύλλα • προσαρμογή ερωτήσεων • εξατομικευμένη παρέμβαση Η διαφοροποίηση δεν περιορίζεται στο υλικό, αλλά επεκτείνεται στη διαδικασία και στην υποστήριξη. Διαπιστώνεται όχι θεωρητική, αλλά ενεργά εφαρμοζόμενη διαφοροποίηση Και στις δύο διδασκαλίες η ποικιλία μεθόδων εξασφαλίζει υψηλό βαθμό συμμετοχής και ανταποκρίνεται στις ανάγκες ενός ετερογενούς μαθητικού πληθυσμού. γ) Παιδαγωγικό Κλίμα και Διαχείριση της Τάξης: Η εκπαιδευτικός, και στις δύο διδασκαλίες, διαμορφώνει ένα ιδιαίτερα θετικό, ασφαλές και δημοκρατικό μαθησιακό περιβάλλον, το οποίο λειτουργεί ως πλαίσιο ενίσχυσης τόσο της μάθησης όσο και της κοινωνικοποίησης. 1. Θετικό και ασφαλές περιβάλλον • ενθάρρυνση συμμετοχής όλων • αποδοχή λαθών Η τάξη λειτουργεί ως ασφαλής χώρος, περιβάλλον αποδοχής και κοινότητα μάθησης. Αναδεικνύεται η ψυχολογική ασφάλεια στη μάθηση. 2. Συμμετοχική διαμόρφωση κανόνων • κανόνες συνδιαμορφωμένοι • ορατοί στην τάξη • εφαρμόζονται με συνέπεια. Ενισχύει την εσωτερική πειθαρχία, την αυτορρύθμιση και την υπευθυνότητα. Σύμφωνα με τις αρχές της κοινωνικο-πολιτισμικής θεωρίας (Vygotsky) 3. Διαχείριση συμπεριφοράς με θετική ενίσχυση • σύστημα επιβράβευσης (αυτοκόλλητα) • «φανάρι καλής συμπεριφοράς» Οπτικό βοήθημα για την αναγνώριση της σωστής συμπεριφοράς (τόσο απέναντι στους συμμαθητές της τάξης, σε διαπροσωπικό

επίπεδο όσο και κατά τη διεξαγωγή του μαθήματος). Βασίζεται σε αρχές της συμπεριφοριστικής θεωρίας (Skinner) αλλά εφαρμόζεται με παιδαγωγική ευαισθησία. 4. Συμπερίληψη και διαφοροποίηση • υποστήριξη μαθητή με ΔΕΠΥ • προσαρμογές για μαθητή με γλωσσικές/κινητικές δυσκολίες • συνεργασία με παράλληλη στήριξη Εφαρμογή αρχών συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. 5. Πλούσιο μαθησιακό περιβάλλον • οπτικά ερεθίσματα • μαθησιακές γωνιές • ρουτίνες (ημερολόγιο, καιρός) Ενισχύεται η γνωστική σταθερότητα και ασφάλεια. Συνολικά, το κλίμα της τάξης λειτουργεί ως ευνοϊκό πλαίσιο μάθησης και κοινωνικοποίησης, συμβάλλοντας θετικά στη συνολική ανάπτυξη των μαθητών. Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών: Από τα στοιχεία που παρατίθενται, και στις δύο διδασκαλίες, προκύπτει ότι η εκπαιδευτικός επιδεικνύει ουσιαστική ευαισθητοποίηση ως προς τη σημασία της παρακολούθησης της μαθησιακής πορείας των μαθητών. Συγκεκριμένα, αξιοποιεί ποικίλες μορφές διαμορφωτικής αξιολόγησης, όπως: • η άμεση και συστηματική παρατήρηση κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας, • η ανάλυση των επιδόσεων των μαθητών στα φύλλα εργασίας, • η αξιοποίηση εργαλείων αυτοαξιολόγησης των ίδιων των μαθητών. Οι πρακτικές αυτές συνάδουν με σύγχρονες αντιλήψεις της αξιολόγησης ως συνεχούς και ενσωματωμένης διαδικασίας στη διδασκαλία, η οποία παρέχει πολύτιμα δεδομένα για την κατανόηση της μαθησιακής εξέλιξης. Παράλληλα, η εκπαιδευτικός φαίνεται να αναγνωρίζει βασικές παραμέτρους που επηρεάζουν τη μαθησιακή διαδικασία, όπως: • η ύπαρξη διαφορετικών ρυθμών μάθησης, • τα πιθανά εμπόδια που ανακύπτουν (γνωστικά, γλωσσικά ή συμπεριφορικά), • η ανάγκη προσαρμογής της διδασκαλίας μέσω διαφοροποιημένων πρακτικών. Η αναγνώριση αυτή συνδέεται λειτουργικά με τη λήψη διδακτικών αποφάσεων, καθώς προκύπτει ότι τα δεδομένα που συλλέγονται αξιοποιούνται, ως ένα βαθμό, για την παροχή ανατροφοδότησης και την υποστήριξη των μαθητών. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας του αναστοχασμού η εκπαιδευτικός αναγνώρισε τα θετικά σημεία των διδασκαλιών της καθώς και ότι θα μπορούσε να εφαρμόσει μεγαλύτερη διαφοροποίηση στα φύλλα εργασίας που αξιοποίησε. Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει έναν ουσιαστικό και λειτουργικό πυρήνα αναστοχαστικής πρακτικής, ο οποίος ανταποκρίνεται σε ικανοποιητικό βαθμό στις απαιτήσεις της διδακτικής διαδικασίας. Παράλληλα, όμως, διαφαίνεται η δυνατότητα εξέλιξης προς έναν πιο συστηματικό, κριτικό και επιστημονικά τεκμηριωμένο αναστοχασμό, που θα ενισχύσει περαιτέρω την ποιότητα του διδακτικού της έργου. Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού(αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού διαπιστώνεται η σχετικά μικρή εμπειρία της εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (περίπου 8 έτη), η κατοχή Μεταπτυχιακού Διπλώματος στις «Επιστήμες της Αγωγής - Ειδική Εκπαίδευση» από το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, «Certificate in English», επίπεδο Γ2 καθώς και Πιστοποίηση στις ΤΠΕ, «International Diploma in IT Skills». Η συμμετοχή της σε Επιμορφωτικά προγράμματα Πανεπιστημίων ή άλλων εγκεκριμένων φορέων με θεματικές όπως: «Κατάρτιση Εκπαιδευτικών στη Διαπολιτισμική Εκπαίδευση για μαθητές με προσφυγικό και μεταναστευτικό υπόβαθρο» του Πανεπιστημίου Αιγαίου (408 ώρες), κ. ά. Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλό επίπεδο επαγγελματισμού, παιδαγωγικής επάρκειας και επιστημονικής συγκρότησης. Ο σχεδιασμός και η υποδειγματική εφαρμογή σύγχρονων διδακτικών πρακτικών ανταποκρίνονται στις αρχές της σύγχρονης διδακτικής, ενώ λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες του μαθητικού πληθυσμού. Ειδικότερα, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση των γνωστικών αντικειμένων, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί άριστο παιδαγωγικό κλίμα και συμπεριληπτική διαχείριση που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά των διδασκαλιών της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Συνολικά, η εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με «εξαιρετικό» τρόπο στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α. 9950/ΓΔ5.